

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΘΡΗΣΕΩΣ		
Ετησίαν.	Φοίνικας	36
Εξαμηνιαία.		18
Τριμηνιαία.		9

Αι συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρατοῦς, παρὰ τοῖς ἑπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 19 ΜΑΡΤΙΟΥ 1830.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κύριον Ὁδωνα (Audoy).

Ὅταν αἰς παρεκαλέσαμεν νὰ μᾶς δώσετε ἰχνογραφικὸν σχέδιον διὰ νὰ ἐπιχειρήσωμεν κατ' αὐτὸ βαθμὴν τὴν ἐπιδόξωσιν τῆς πόλεως Μοθώνης καὶ τῶν προαστείων τῆς, ἡμεῖς προηγουμένως πεπεισμένοι ὅτι ἠθέλετε ἐκτελέσει τὸ ἔργον τοῦτο μὲ τὸν δυνατὸν ζήλον καὶ μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν ὑμᾶς ἰκανότητα· ὑμεῖς δὲ δὲν περιορίσθητε εἰς μόνον αὐτὸ, ἀλλ' ἐπροσθέσατε σχέδιον πρὸς κατασκευὴν ἀλληλοδιδασκικοῦ σχολείου, ἐφ' ᾧ καὶ αἰς ὁμολογοῦμεν ἀπείρους χάριτας.

Οὕτω, Κύριε Συνταγματάρχα, δαπανῶν τὰς ὀλίγας στιγμὰς, τὰς ὁποίας ὑποκλέπτετε ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας σας, εἰς ἔργον ὠφέλιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, προσκτᾶσθε νέα δικαιώματα εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ τε Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του, καὶ ἐπισφραγίζετε τὰς εὐεργεσίας, ὅσας ὁ εἰς Πελοπόννησον ἀποσταλὴς στρατὸς, καὶ ἰδιαιτέρως τὸ μηχανικὸν τάγμα, ἔκαμαν εἰς τὰ Μεσσηνιακὰ φρούρια.

Ἐπιστρέφομεν σήμερον εἰς τὸν αὐτόθι Διοικητὴν τὰ σχέδιά σας, διατάττοντές τον νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῶν τὰ παρ' ὑμῶν προβληθέντα μέτρα.

Δέχθητε καὶ αὖτις, Κύριε Συνταγματάρχα, τὰς τε εὐχαριστίας μας εὐχαριστίας καὶ τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐξουχίας μας ὑπολήψεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 6 (18) Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Κ. ΣΙΒΙΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 533.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

Μὲ ζῆλοτάτην αἰσθησιν ἐσωτερικῆς εὐχαριστήσεως

διήλθομεν τὴν ὑπ' Ἀρ. 124 καὶ κατὰ τὴν 2 Μαρτίου πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Δημοσίον Ἐκπαιδεύσεως περὶ τοῦ Κεντρικοῦ Σχολείου ἀναφορὰν σου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπανταχόθεν συρρέοντων σπουδαστῶν εἰς τὸ κατάστημα τοῦτο, τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα διδάσκονται εἰς ἐκάστην κλάσιν, καὶ αἱ γινόμεναι ἐπὶ τούτων πρῶται ἐξετάσεις, τῶν ὁποίων τὴν ἐκθεσιν εἶδομεν εἰς τὴν ἀναφορὰν σου, πραγματοποιοῦσι τὰς ἐλπίδας μας, καὶ μᾶς ὑπόσχονται τὴν ἐκδοσιν τῶν προσδοκωμένων. Διὰ τοῦτο θελομεν σπεύσει νὰ ἐνθαρρύνωμεν ἐκ παλῆς τρόπον καὶ τὴν πρθυμίαν τῶν μαθητῶν, καὶ τὸν ἀξιώταιον ζήλον τῶν διδασκάλων, τοῦ ὁποίου μᾶς ἔδωκαν ἤδη πραγματικὰ δείγματα, χορηγοῦντες ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς τοὺς πρῶτους καὶ εἰς τοὺς δευτέρους ὅλα τὰ βοηθητικὰ μέσα, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὸ μέγα καὶ κοινωφελὲς ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ πατρίς τὴν ἐπροσκάλεσεν.

Ἀποδεχόμενοι διὰ ταῦτα τὰ ὁποῖα μετεχειρίσθης μέσα τοῦ νὰ ἀναπληρώσης διὰ τῆς Τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἑλλειψιν τῶν ἀναγκαίων εἰς τοὺς μαθητευομένους βιβλίων, εἰμεθα ἐπίσης διαβεβαιωμένοι νὰ σοὶ χορηγήσωμεν τὰ ἀναγκαῖα βοηθήματα διὰ νὰ μελασθενάσῃς εἰς τὸ εὐχχωρότερον τὸ σχολεῖον κατὰ τὸ ὁποῖον θέλεις μᾶς ὑποβάλλει σχέδιον.

Ἐκφράζομεν διὰ σοῦ πρὸς τοὺς ἐλλογιμωτάτους διδασκάλους τὴν ἐγκάρδιον εὐγνωμοσύνην μᾶς, καὶ τὴν εὐαρέσθησίν μας πρὸς τοὺς μαθητευομένους, ἀγωνιζομένους νὰ ἀναφανῶσιν ἄξιοι τῶν εὐχῶν τῆς Πατρίδος τῶν διὰ τῆς πρὸς τὰ καλὰ ἐπιμελείας. Πρὸς σὲ δὲ πολλὰς ὁμολογοῦμεν χάριτας ἀνθ' ᾧ διὰ πολλῶν καὶ διηλεκτῶν φροντίδων συνήλεις εἰς τὸ σκοπούμενον τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 9 Μαρτίου 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίον Παιδείας Γραμματεὺς
Ν. ΧΡΗΣΟΓΕΛΟΣ.

(Βλ. εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὰς Ἐγχωρίους Εἰδήσεις.)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Αρ. 26.

Ένταλμα εμφάνισης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

Εγκαλεσθέντος τοῦ Δημητρίου Βρούσκου Ὑδραίου ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου παρὰ τῆς Ἀστυνομίας Σύ-
ας ὡς κινδυνολογούμενου διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 1,208 ἀναφορᾶς
τῆς μηνολογουμένης τὴν 6, ἣτις ἐλήφθη τὴν 23 ἐνεστῶτος,
εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὅτι ὁ εἰρημένος Βρούσκος, ἀφοῦ
ατεσχέθη, ἐδραπέτευσε τὴν 9 τοῦ ἰδίου μηνός, καθ' ἣν δι-
ύθυνεν αὐτὸν πρὸς τὸ Δικαστήριον, καὶ κατ' ἐπιείκειαν
ἐν ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ ὑπάγῃ πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς δεινῶς
πασχούσης συζύγου του, ἣ ὁποία ἔκειτο εἰς τὴν οἰκίαν του,
παραδίδουσα αὐτὸν εἰς τὴν φύλαξιν δύο ἐκ τῆς φρουρᾶς
στρατιωτῶν Χρήστου Ζέρδα Ἀσπροποταμίτη καὶ Γεωρ-
γίου Γκίκα Θεσσαλονικέως.

Ὁ ἐπὶ τῆς ἐγκαλέσεως ταύτης διορισθεὶς παρὰ τοῦ Δι-
καστηρίου ἐξεταστικὸς δικαστὴς Κύριος Ἰγνατίος Ῥουγ-
γένης πάρεδρος ζητεῖ δι' ἀναφορᾶς τοῦ χρονολογουμένης τὴν
27 τοῦ ἐνεστῶτος νὰ ἐκδοθῇ παρὰ τοῦ βήματος τούτου
τὸ κατὰ νόμον ἔνταλμα ἐμφάνισης κατὰ τοῦ ῥηθέντος
δραπέτου Δημητρίου Βρούσκου.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 117 τῆς
ἐγκληματικῆς διαδικασίας, ἐντέλλεται διὰ τοῦ παρόντος
τὸν διαληφθέντα δραπέτην Δημήτριον Βρούσκον Ὑδραῖον
νὰ ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἐνώπιόν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν
ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς
Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματος διὰ τὰ
ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης· ἄλλως δὲ, θέλει διακοπῇ
ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του κατὰ
τὸ ῥηθὲν ἄρθρον καὶ τὸ Δικαστήριον θεωροῦν αὐτὸν φυγό-
δικον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν δίκην τῆς κατ' αὐτοῦ κατη-
γορίας κατὰ τοὺς κανόνας τῆς φυγοδικίας.

Ὅστις δὲ γινώσκει πῶς διατρίβει ὁ διαληφθεὶς δραπέ-
της, ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τούτο πρὸς τὸ Δικαστήριον ἢ
πρὸς τὰς ἄλλας ἐπιτοπίους Ἀρχὰς τῆς Ἐπικρατείας.

Τὸ παρὸν ἔνταλμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος
Ἀντίγραφα αὐτοῦ θέλουν κολληθῇ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικα-
στηρίου, εἰς τὴν θύραν τῆς ἐνταῦθα ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου
Νικολάου, εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου
καὶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

Ἐν Μυκόνῳ, 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Α. ΒΑΛΕΤΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Στέφανος Σέργιος.

Αρ. 435.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ ἡ Ἀγγελωφύλακτης τοῦ Γεωργίου Ξαχαίρη καὶ
γυνὴ τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου Π. Παπακαλοῦ Μεσολογ-
γίτου, ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τούτο ζητοῦσα δι'
ἀναφορᾶς τῆς τὰ ὅσα ἔδωκε πρὸς αὐτὸν διὰ προικᾶς τῆς καὶ
τὰ ὅσα ἔλαβε προγαμιαίαν δωρεὰν ἀπὸ τοὺς κληρονόμους
τοῦ ποτε Ἀθανασίου Π. Παπακαλοῦ.

Ἐπειδὴ δὲν γνωρίζονται ὁποῖοι εἶναι οἱ κληρονόμοι τού-
του, καὶ ἐπειδὴ αὕτη ἡ γυνὴ ζητεῖ τὸ δικαίόν της,

Διακηρύττει ὅτι,

Ὅστις εἶναι κληρονόμος τοῦ ἀποθανόντος Ἀθανασίου

Π. Παπακαλοῦ, νὰ παρῇσιασθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον τούτο
ἐντὸς 20 ἡμερῶν μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης.

Παρῇσιαζόμενοι δὲ, χρεωστεῖ ἕκαστος τούτων νὰ φέρῃ
ἀποδείξεις, δι' ὧν νὰ μαρτυρῇται κατὰ ποῖον βαθμὸν συγ-
γενείας εἶναι κληρονόμος.

Ἄν εἰς τὴν προθεσμίαν ταύτην δὲν παρουσιασθῇ οὐδεὶς
κληρονόμος, τὸ Δικαστήριον τούτο θέλει εἰδοποιήσῃ ἐπισή-
μως τὴν γυναῖκα αὐτὴν καὶ τοὺς δανειστάς τοῦ Ἀθανασίου
Π. Παπακαλοῦ (ἐὰν ἔχῃ) δι' ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν του καὶ
διὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῇ εἰς Μεσολόγγιον διὰ τῆς
Ἀστυνομίας Μεσολογγίου, εἰς Π. Πάτρας διὰ τῆς Ἀστυ-
νομίας Π. Πατρῶν, καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν διὰ τῆς
Γενικῆς ἐφημερίδος.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 27 Φεβρουαρίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΓΟΥΖΕΛΗΣ.

ΒΕΝΔΡΑΜΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ.

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ Γραμματέως Ἀνδρέας Γραμματικόπουλος.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 19 Μαρτίου.

Τὴν 15 τοῦ ἐνεστῶτος ἦλθεν ἐνταῦθα ἐκ Ναυπλίου Γαλ-
λικὸν πολεμικὸν βρίκιον φέρον τὸν Ἀντιπρέσβυν τῆς Γαλ-
λίας Βαρώνα Ῥουέν.

— Σήμερον ἦλθεν ἐκ Σμύρνης καὶ ἕτερον πολεμικὸν Γαλ-
λικὸν βρίκιον ὀνομαζόμενον Γρεναδιέρ.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου ἀπὸ 27
Φεβρουαρίου ὁ λοχαγὸς τοῦ ἁ λόχου τοῦ τακτικοῦ ἱππικοῦ
Κύριος Τυρέτος ἔλαβεν ἀδειαν νὰ νυμφευθῇ τὴν κόρην
Θηρεσίαν Πελλώνην.

Φιλολογία.

Γραφαὶ καὶ τοπογραφικαὶ εἰκόνες, ζω-
γραφημένα ὑπὸ τοῦ Ο. Μ. Βαρῶνος
Στακκελβεργίου. Γαλλιστὶ ἐκδιδόμε-
ναι ἐν Παρίσι.

Αἱ εἰκόνες, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ ἐκδιδόμενη συλλογὴ,
ἐπάρθησαν ἀπὸ χαρτοφυλάκιον περιέχον ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν
τεσσαράκοντα ζωγραφίας εὐμεγέθεις καὶ πρὸς φύσιν ἐξειγ-
γασμένας. Τέσσαρα ἔτη διατρίψας ὁ συγγραφεὺς εἰς τὰ
διάφορα τῆς Ἑλλάδος μέρη, καὶ ἀκολουθῶν τὸν Πausaniam,
ἔλαβε καιρὸν νὰ ἐκλέξῃ τὰς ἐπιτηδειοτέρας ἅμα καὶ περι-
κλεσεύσας τοποθεσίας. Δὲν παρέλιπε δὲ ἡ γραφὴς τοῦ οὐδὲ
τοὺς τόπους αὐτοὺς, οἵτινες εἶναι μὲν διὰ ταῦτα πολλοῦ
λόγου ἄξιοι, ὀλίγον δὲ ἐξετάσθησαν μέχρι τοῦδε. Οἱ ἔχοντες
τοῦ πράγματος γῶπιν θέλουν εἰπεῖ, ἐὰν ἀπατώμεθα, διατεί-
νόμενοι ὅτι ἡ συλλογὴ αὕτη πρῶτον δεικνύει τὴν Ἑλλάδα
ὑπὸ τὴν ἀληθινὴν τῆς ὥψιν. Παρεκτός δὲ ὅτι παρέχει θελ-
κτικὰ, τε καὶ ἀκριβῆς περιγραφὰς τοῦ ὠραίου ἐκείνου τόπου
τὸ εἶδος τοῦτο τῆς παρατηρήσεως, δύναται καὶ νὰ χρησι-
μεύσῃ εἰς τὴν μάθησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γεωγραφίας,
ἐντυπώνον εἰς τὴν μνήμην τὰς ζωνταίας εἰκόνας τῶν περι-
φῆμων ἐκείνων μερῶν, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ἔτι τὸ
θέατρον τοσούτων θαυμάτων. Περι δὲ τῆς τοπογραφίας
τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἀγνοεῖται ὅτι ἀπαιτεῖ πολλὰ νέα διδομένα
καὶ ἀπαραίτητους διορθώσεις.

Θέλομεν παραδεχθῇ εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ πονήματος τὴν

εἰς ἑκατρεῖς ἐπαρχίας παλαιὰν διαίρεσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ δέλομεν ἀρχίσει ἀπὸ τὰς μεσημβρινὰς ἀναβαίνοντες πρὸς τὰς ἀρκτικές καὶ συμπεριλαμβάοντες τὰς παρακει- μένους νήσους, τὰ πάντα ὡς ἐξῆς.

α. Λακωνία, μετὰ τῆς νήσου Κυ- θήρων. β. Μεσσηνία. γ. Ἀργολίς, μετὰ τῶν νήσων Κα- λαυδίας καὶ Αἰγίνης. δ. Ἀρκαδία. ε. Ἡλῖς, μετὰ τῆς νήσου Ζακύνθου. ς. Ἀχαΐα.

ζ. Ἑλλάς. η. Ἀττικὴ μετὰ τῶν νήσων Σαρμίνος, Κέω καὶ Εὐβοίας. θ. Βοιωτία. ι. Φωκίς. ια. Αἰ- τωλία. ιβ. Ἀκαρνανία, μετὰ τῶν νήσων Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Ευκάδου. ιγ. Θεσσαλία, μετὰ τῆς νήσου Σκοπέλου. ιδ. Πελοπόννησος, μετὰ τῆς νήσου Κερκύρας.

Ἡ συλλογὴ αὕτη περιέχει προσέτι 108 πίνακας καὶ 29 εἰκόνια. Τὰ μὲν δύο τρίτα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πινάκων δέλουν ἔχει μέγεθος 19. δακτύλων ἐπὶ 14· οἱ δὲ λοιποὶ, 19 ἐπὶ 28. Εἴκοσι δὲ καὶ ἐννέα εἰκόνια παριστάνοντα διαφόρους τόπους καὶ μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος, δέλουν στολίζει τὸ κείμενον, καὶ εἰς χάρτης ὁδοιπορικὸς δέλει ἐπισυναφθῆ εἰς τὸ πόνημα.

Ὅλαι αὗται αἱ εἰκόνες δέλουν λιθογραφηθῆ εἰς τὸ παν- μοιότυπον ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἰχνογραφιῶν, ὥστε νὰ φυ- λαθῇ τὸ γνήσιον καὶ καθαρὸν αὐτῶν ἀρετὴ, ἥτις ἀνακαλεῖ τὸν κλάδον τοῦτον τῶν τεχνῶν εἰς τὸν ἀληθινὸν του σκοπὸν, καὶ ἥτις εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας πολὺ ἀνωτέρα τῆς λεπτοτάτης ἐκείνης λιθογραφικῆς ἐργασίας, διὰ τῆς ἧς οἱ τεχνῆται ζητεῖ μᾶλλον νὰ κάμῃ πράγματα θελκτικὰ παρὰ νὰ παραστήσῃ μετ' ἀκριβείας τὸ φυσικόν.

Ἐκαστος πίναξ δέλει συνοδευθῆ ἀπὸ ἓν φύλλον ἐξηγή- σεων, τὸ ὅποιον δέλει περιέχει ἐρμηνείαν γεωγραφικὴν, ἱστορικὴν, καὶ ἀρχαιολογικὴν, δίδον ὅλας τὰς ἀναγκαίας εἰδήσεις περὶ τῆς φύσεως τῆς γῆς, τῶν τε παλαιῶν καὶ τῶν νέων κατοίκων, καὶ περὶ τῶν μνημείων τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ πόνημα τοῦτο δέλει ἐκδοθῆ εἰς 27 τετράδια, ἀνὰ ἓν κατὰ μῆνα, συνιστάμενα ἑαστον ἐκ τεσσάρων πινάκων, ποτὲ μὲν μικρὰ, ποτὲ δὲ μεγάλα, ἀλλὰ πάντοτε εἰς τὴν αὐτὴν τιμὴν τῶν 15 φράγκων τὸ τετράδιον, περιεχομένων τοῦ τε ἀντιστοιχοῦντος μέρους τοῦ κειμένου, τῶν εἰκονῶν καὶ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου. Τὸ ὅλον δέλει σχηματίσει δύο τόμους εἰς φύλλον.

Ἡ ἐν Νεοκάστρω Ναυμαχία, ποίημα λυρι- κόν, στεφθὲν παρὰ τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἀκαδημίας. Ὑπὸ τοῦ Κ. Παζερίου. Ἐν Παρισίοις 1829.

Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Κ. Κατανέον περὶ τῶν νομισμάτων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλευσάντων Αυτοκρατόρων Γάλλων. Ὑπὸ τοῦ Βαρώνος Ν. Δ. Μαρχάντου. Ἐν Πα- ρισίοις 1829.

Γεωργία.

Οἶνοποιία.

Μία ἀπὸ τὰς ἀπαιτούμενας φροντίδας διὰ τὴν καλὴν κατασκευὴν καὶ διατήρησιν τοῦ οἴνου εἶναι τὸ μετάγγισμα. Ἡ φροντίς αὕτη εἶναι ἄγνωστη εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, καὶ ὅπου εἶναι γνωστὴ, πολλὰ

ὀλίγοι τὴν βάζουν εἰς πρᾶξιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον ὅπου τὰ κρασία μας χαλοῦν, καὶ οὔτε αὕτη ἡ ῥητσίνη, ἡ ὅποια τ' ἀποκατασταίνει ἀηδέστατα, δὲν εἶναι πολλάκις ἱκανὴ νὰ τὰ σώσῃ.

Ἄφου τὸ κρασί μείνῃ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸ βαρέλι, ὅλα τὰ βαρύτερα μόρια, τὰ ὅποια συνετέλουν ποτε τὸ σταφύλι, κα- τακαθίζουσιν εἰς τὸν πάτον τοῦ βαρελίου. Τὸ κατακάθισμα, κατὰ πᾶτι, ἢ ἡ λάσπη αὕτη μένει ἡσυχὴ καὶ χωρὶς κάμμιαν ἐνέργειαν καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα. Εὐθύς ὅμως ὅπου ζεστα- θῇ ὁ καιρὸς, ἀρχίζει νὰ βράζῃ, καὶ ἀπὸ τὴν βράσιν του γεννᾶται ἓνα ὄξύ, τὸ ὅποιον ξυνίζει καὶ φθείρει τὸν οἶνον. Διὰ νὰ τὸν προφυλάξωμεν λοιπὸν ἀπὸ τοῦτο, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ τὸν χωρίσωμεν ἀπὸ τὴν λάσπην τραβῶντάς τον ἀπὸ τὸ ἀγγεῖόν του εἰς ἓνα ἄλλο· ἐργασίαν, τὴν ὅποιαν ὀνομάζουν μετάγγισμα.

Τὰ κρατία τῆς Εὐρώπης ἔχουν ὀλιγώτερον κατακάθισμα ἀπὸ τὰ ἐδικά μας. Ἐπειδὴ ἐκεῖ οἱ γεωργοὶ τ' ἀφίνουν νὰ βράσουν εἰς τὸν ληνὸν ἢ πατητῆρι, εἰς τὸ ὅποιον, ἀφ' οὗ μείνῃ τρεῖς, τέσσαρας ἢ καὶ περισσοτέρας ἡμέρας (κατὰ τὸ κλίμα καὶ κατὰ τὸν καιρὸν), τότε τὰ τραβοῦν εἰς τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὅποια ἔχουν νὰ μείνουν. Καὶ μ' ὅλον τοῦτο πρὸς τὸν Μάρτιον τὰ μεταγγιάζουν, καὶ πολλοὶ λαμβάνουν αὐτὴν τὴν προφύλαξιν καὶ δευτέραν φορὰν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν γένει ὁ μούστος βάζεται εἰς τὰ βαρέλια εὐθύς ὅπου πατηθῇ εἰς τὸν ληνόν, διολὸς δηλαδὴ ἀκῆμη καὶ φορτωμένος μὲ κουκκού- τσια, μὲ πολλὰς φλούδας ὅπου περνῶν ἀπὸ τὸν πίρον καὶ μ' ἄλλα μικρὰ ἄτομα, τὰ ὅποια ὅλα εἶναι μὲν ἀναπόφευ- κτα διὰ τὴν βράσιν τοῦ οἴνου, πλὴν πρέπει νὰ χωρισθῶν ἀπὸ αὐτὸ εὐθύς ὅπου παύσῃ ἡ βράσις. Τὸ καταπάτι λοιπὸν τοῦτο εἶναι περισσότερον εἰς τὰ Ἑλληνικὰ κρασία, καὶ τὸ μετάγγισμα εἶναι ἀκολουθῶν μᾶλλον ἀναγκαῖον εἰς τὰ ἐδικά μας παρὰ εἰς τὰ τῆς Εὐρώπης.

Ἐπειδὴ ὁ καιρὸς αὐτῆς τῆς ἐργασίας εἶναι κατὰ τὸν πα- ρόντα μῆνα, σπεύδωμεν νὰ παρακινήσωμεν ὅσους τῶν ὁμο- γενῶν ἔχουν κρασία νὰ τὰ μεταγγιάσουν χωρὶς ἀργοπορίας· ἃς προσέχουν δὲ ὅπου τὰ βαρέλια, εἰς τὰ ὅποια δὴ τὰ βάλλουν, νὰ μὴν εἶναι ἀπὸ ξύδι, ἢ χαλασμένον κρασί. Νὰ φροντίσουν νὰ τὰ ζεματίσουν καὶ νὰ τὰ ξεπλύνουν μὲ κρύον νερόν. Ἄν ἔχουν κάμμιαν κακὴν μυρωδίαν, νὰ τὰ καπνίσουν βουτῶντες ἓνα λουρὶ πανὶ εἰς λυωμένον θειάφι καὶ κρεμά- ζοντές το, ἀφ' οὗ κρυώτῃ, μὲ τέλει ἀπὸ τὸ στόμα εἰς τὸ βαρέλι, ἀνάπτοντές το καὶ βάζοντες τὴν τάπαν. Ἄν ῥίψουν καὶ ὀλίγα κοπανισμένα μοσχοκάρνα καὶ ὀλίγην κανέλλαν μέσα εἰς τὸ θειάφι, ἡ μυρωδία τούτου σκεπάζεται, καὶ τὸ μετάγγισμένον κρασί ἀποκτᾷ κάποιαν ἐλαφρὰν εὐωδίαν.

Διὰ τὸ τράδιμα τοῦ κρασίου ἀπὸ ἓν βαρέλι εἰς ἄλλο, μεταχειρίζονται εἰς τὴν Εὐρώπην τὸν σίφωνα, μηχανὴν καμπυλοειδῆ κατασκευασμένην ἀπὸ τενεκὲν, τῆς ὅποιας ἐμδύοντες τὴν μίαν ἄκρην εἰς τὸ γεμάτον βαρέλι, καὶ τὴν ἄλλην εἰς τὸ ἄδειον, τὸ ἥμισυ τοῦ κρασίου χύνεται μό- νον τοῦ ἀπὸ τὸ πρῶτον εἰς τὸ δεύτερον (*). Οἱ Εὐρωπαῖοι μεταχειρίζονται ὁμοίως τὴν φυσεῦναν, καὶ ἄλλα μέσα· ἡμεῖς δὲ εὐχαριστήθωμεν κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὸν εὐκολώτε- ρον καὶ ἀπλούστερον τρόπον, κάμνοντες δηλ. μίαν ἰρύπαν εἰς

(* Ἀὕτη ἡ μηχανὴ εἶναι εὐχρηστος καὶ ὀλιγοῦστος. Ὅστις, τῶν ὁμογε- νῶν ἐπιθυμᾷ νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἃς μὲ γράψῃ, καὶ μετὰ προθυμίας θέλῃ δώσει τὸ σχέδιον εἰς τὸν τενεκατζὴν διὰ νὰ τὴν κατασκευάσῃ.

τὸ βαρέλι, καὶ τραδῶντες τὸ κρασί μετ' αὐτοὺς κουβάδες. Πρέπει ὅμως νὰ προσέχωμεν ὥστε ἡ λάσπη νὰ μὴν ἀνακατωθῇ, ἐπειδὴ τότε ἀπολυχαίνομεν τὸν σκοπὸν μας.

Διὰ τὰ βεβαιωθῶν ὅσοι ἀμφισβῶνουν περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῆς τῆς ἐργασίας, ἃς ἀφήσυν ἓνα βαρέλι ἀμετάγγιαστον κοντὰ εἰς ἓνα μεταγγιασμένον, καὶ ἃς γευθῶν μετ' ὀλίγου καιρὸν τὸ ἓνα καὶ τὸ ἄλλο. Τὰ βαρέλια πρέπει νὰ γεμίσουν καλὰ καὶ νὰ σιουμπωθῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, 7ῃ 10 Μαρτίου 1830.

Ὁ Ἐφορος τῶν ἐθνικῶν κλημάτων καὶ Διευθυντὴς τοῦ Προτύπου Ἀγροκηπίου τῆς Γέρωνθος
Γρηγόριος Παλαιολόγος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ κατὰ τὴν Ἡλιδά Γενικὴ Ἀστυνομία
ἀηλοποιεῖ ὅτι,

Τὴν 24 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐτελεύτησεν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τοῦ Πύργου ἔμπορος τις ὀνομαζόμενος Κωνσταντῖνος Δημητρίου ἐξ Ἰωαννίνων, ὅστις παραίτησεν ἐν ἔμπορικὸν ἐργαστήριον μετ' ἀγῶν, τὸ ὅποιον, παρόντων τοῦ Γεν. Ἀστυνόμου τοῦ Ε. Α. Σίμου, Δ. Αὐγερινοῦ καὶ Χ. Δαραλέξη, κατεγράφη καὶ ἐσφραγίσθη, ὡς ὁ κατάλογος ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ταύτην καὶ ὑπογεγραμμένος παρὰ τῶν ἄνω Κυβερν. διαλαμβάνει.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν οἱ κληρονόμοι νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνταῦθα, διὰ νὰ παραλάβωσι τὸ πρᾶγμα αὐτὸ, ἐνθυμούμενοι νὰ ἐφοδιασθῶσι μετὰ τὰ ἀνήκοντα ἐγγράφα ἀπὸ τὰς τοπικὰς Ἀρχάς, ἀποδεικτικὰ τῆς μετὰ τοῦ μακαρίτου συγγενείας, ἥτις τοὺς δίδει τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα.

Ἐν Πύργῳ, τὴν 4 Μαρτίου 1830.

Ὁ Γενικὸς Ἀστυνόμος Ι. Μανιατόπουλος.

Ποικίλα.

Ἀναλογία τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς μαθητὰς κατὰ τὰς διαφόρους Ἀκαδημίας τῆς Εὐρώπης.

Βερολίνου	1	πρὸς	13	Νεάπολεως	1	πρὸς	30
Λατβίας	1	πρὸς	17	Λουξεμβούργου	1	πρὸς	34
Γολίγγης	1	πρὸς	17	Παταγίου	1	πρὸς	36
Ἀλλης	1	πρὸς	20	Μοναχίου	1	πρὸς	36
Βιέννης	1	πρὸς	22	Καμβουργικῶν	1	πρὸς	48 !!
Οὐφάλης	1	πρὸς	26	Ὁξωνίου	1	πρὸς	40 !
Πράγας	1	πρὸς	26	Εδιμβούργου	1	πρὸς	102 !!!
Παρισίων	1	πρὸς	27				

Δὲν δυνάμεθα νὰ σημειώσωμεν ἐξηκριδωμένως τὸν ἀριθμὸν τῶν ὑπάρχουσιν εἰς τὴν Εὐρώπην δημοσίων βιβλιοθηκῶν.

ἀλλὰ δὲν νομίζομεν νὰ εἶναι κατώτερος τῶν ἐπτακοσίων ἢ ὀκτακοσίων. Τὸ ὅλικόν ἄθροισμα τῶν ἐν αὐταῖς ἐμπεριεχομένων σωμάτων, κατὰ τὸν Μάλλθους, ἀναβαίνει εἰς 19,847,100.

Ὁθησαυρὸς οὗτος εὑρίσκεται διαμερισμένος, ὡς ἐφεξῆς

	Σώματα.	
Εἰς τὰ Αὐστριακὰ κράτη.	2,220,000	
Εἰς τὴν Πρωσίαν	907,000	
Εἰς τὴν ἐπίλοιπον Γερμανίαν.	3,524,500	
Τὸ ὅλον εἰς τὴν Γερμανίαν		6,651,500
Εἰς τὴν Γαλλίαν	6,427,000	
Εἰς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν.	1,533,000	
Εἰς τὴν Ρωσίαν	880,000	
Εἰς τὴν Ἰταλίαν	2,139,000	

Αἱ μεγαλήτεραι καὶ πολυτιμότεραι ἐξ βιβλιοθηκῶν τῆς Εὐρώπης εἶναι:

	Σώματα.	Χειρόγρ.
1 ἡ βασιλικὴ βιβλιοθήκη τῶν Παρισίων	450,000	76,000
2 ἡ Βόδλαιαν τοῦ Ὁξωνίου	420,000	30,000
3 ἡ κεντρικὴ βασιλικὴ τοῦ Μοναχίου	400,000	9,000
4 ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Βατικάνου εἰς τὴν Ῥώμην	100,000	40,000
5 ἡ βιβλιοθήκη τῆς ἀκαδημίας τῆς Γολίγγης	300,000	5,000
6 ἡ Βρεταννικὴ βιβλιοθήκη εἰς Λόνδρον	300,000	
(Le Voleur.)		

ΝΑΥΤΙΑ.

ΛΙΜΗΝ ΣΠΕΤΣΩΝ. Ἀπὸ τῆς 1 Φεβρουαρίου μέχρι τῆς 8 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ Κερκύρας κώτερον Ἑλλ. μετὰ λάδι. — Ἐκ Ζακύνθου Ρωσικὸν βρίκιον καὶ κώτερον Ἰόνιον, μετὰ σαποῦνι καὶ λάδι. — Ἐκ Ἀρμουρῶν γολέττα Ἰόνιος μετὰ ξυλείαν, καρφί, ὑαλικά, σχοινία κτλ. — Ἐκ Γενούας 2 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, καὶ ἕτερον ἐκ Μασσῆνης, μετὰ στόφους, ἀκόντας, ὀφάρια, ταριχευτὰ, νίτρον, λάδι, εἶνον, ἱατρικά, σίδηρον, πανία, ἐνδύματα, κτλ. Δύο δ' ἕτερα Σαρδηνιακὰ ἐκ Μασσῆνης καὶ Μεσσήνης, εὐκαιρα. — Ἐκ Μεσσήνης καὶ Νεοκάστρου δύο Ἰόνια πλοῖα, τὸ μὲν εὐκαιρον, τὸ δὲ μετὰ λάδι καὶ σκαμπία. — Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 21 Ἑλληνικὰ πλοῖα καὶ 369 πλοῖα, τὰ μὲν εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ σίτον, εἶνον, ῥακί, δέρματα, λιθῶνι, λάδι, μέλι, τυρὶ, σφακτὰ, σίδηρον, ξυλείαν καύσιμον, λειμόνια, πορτογάλλια, κέστανα, μῆλα, ἄνθρακες, βαμβάκι, ὄσπρια, ἄλας, χαλδῶν, θειάφιον, γεωμύλια, κτλ. — Καὶ ἐν Ὀθωμανικῶν ἐκ Κρήτης εὐκαιρον.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς Γένουαν καὶ Μασσαλίαν 2 Ρωσικὰ βρίκια μετὰ σίτον. — Εἰς Ναύπλιον τραμπάκουλον Ἰόνιον μετὰ δέρματα καὶ πιτμαῖ. — Εἰς Σύρον ἐν Ὀθωμανικῶν εὐκαιρον. — Εἰς Σαρόνην ἐν, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν 3 Σαρδηνιακὰ πλοῖα, μετὰ τὰ ἰδιά των φορτία. — Εἰς Σύρον 2 Ἰόνια μετὰ τὸ ἰδιὸν των φορτίων. — Εἰς Κωνσταντινούπολιν 5 Ἑλλ. πλοῖα εὐκαιρα. — Εἰς Πόρον τραμπάκουλον Ἰόνιον εὐκαιρον. — Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 17 Ἑλλ. πλοῖα καὶ 452 πλοῖα, τὰ μὲν πλοῖα εὐκαιρα, τὰ δὲ μετὰ μέρος τῶν εἰσχυθέντων εἰδῶν.

ΛΙΜΗΝ ΑΙΓΙΝΗΣ. Ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου μέχρι 10 Μαρτίου.

ΚΑΤΑΠΑΟΥΣ. Ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐπικρατείας 588 πλοῖα, ἐν αἷς καὶ τινα μεγαλήτερα, μετὰ σίτον, εἶνον, σφακτὰ, ξυλείαν καύσιμον καὶ ἐργάσιμον, λάδι, ἐλαίον, ἄλευρα, χαλκόν, ῥακί, λειμόνια, πορτογάλλια, ἀραβόσιτον, τυρὶ, σαποῦνι, δέρματα, ἄνθρακες, μῆλα, ἄλας, ῥατίνην, ὄσπρια, κτλ.

ΑΠΟΠΑΟΥΣ. Εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας 47 πλοῖα Ἑλληνικὰ μεγαλήτερα καὶ 543 μικρότερα, τὰ μὲν πλοῖα εὐκαιρα, ὀλίγα δὲ τινα μετὰ σίτον, ἄλευρα, εἶνον, ῥακί, ξυλείαν, καρφί, ὑαλικά, κτλ.